

Sygn. akt IV U 185/21

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 maja 2021 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	sędzia Beata Łożyńska - Motyka
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Bożena Kornatowska

po rozpoznaniu w dniu 12 maja 2021 r. w Olsztynie

na rozprawie

sprawy P. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o prawo do świadczenia postojowego

na skutek odwołania P. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 19 stycznia 2021 r. znak: (...)

z dnia 18 lutego 2021 r. znak: (...)

z dnia 22 marca 2021 r. znak: (...)

I. zmienia zaskarżoną decyzję z 19 stycznia 2021 r. i przyznaje ubezpieczonemu prawo do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego;

II. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 18 lutego 2021 r. i przyznaje ubezpieczonemu prawo do ponownego świadczenia postojowego;

III. zmienia zaskarżoną decyzję z dnia 22 marca 2021 r. i przyznaje ubezpieczonemu prawo do ponownego świadczenia postojowego.

/-/ sędzia Beata Łożyńska-Motyka

Sygn. akt IV U 185/21

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19 stycznia 2021 roku (znak: (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił P. J. prawa do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego. W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że 16 grudnia

2020 roku wnioskodawca zmienił przeważający rodzaj działalności (...) z (...), w związku z czym nie przysługuje mu prawo do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, bowiem na dzień 30 września 2020 roku nie prowadził przeważającej działalności gospodarczej oznaczonej kodem (...)

Decyzją z dnia 18 lutego 2021 roku (znak: (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił P. J. prawa do dodatkowego świadczenia postojowego. W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że 16 grudnia 2020 roku wnioskodawca zmienił przeważający rodzaj działalności (...) z (...), w związku z czym nie przysługuje mu prawo do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, bowiem na dzień 30 listopada 2020 roku nie prowadził przeważającej działalności gospodarczej oznaczonej kodem (...) (...)

Zarządzeniem z dnia 25 marca 2021 roku, na podstawie art. 219 k.p.c., Sąd Okręgowy połączył do wspólnego rozpoznania sprawy prowadzone pod sygnaturami IV U 185/21 oraz IV U 487/21 oraz zarządził dalsze jej prowadzenie pod sygnaturą akt IV U 185/21.

Decyzją z dnia 22 marca 2021 roku (znak: (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. odmówił P. J. prawa do dodatkowego świadczenia postojowego. W uzasadnieniu decyzji organ wskazał, że 16 grudnia 2020 roku wnioskodawca zmienił przeważający rodzaj działalności (...) z (...), w związku z czym nie przysługuje mu prawo do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, bowiem na dzień 30 listopada 2020 roku nie prowadził przeważającej działalności gospodarczej oznaczonej kodem (...) (...)

Sąd Okręgowy ustalił, co następuje:

P. J. prowadzi pozarolniczą działalność gospodarczą pod firmą (...) od 25 lutego 1997 roku. Działalność jest prowadzona w formie spółki cywilnej. Na dzień 30 września 2020 roku oraz 30 listopada 2020 roku wpis zawierał informację, że przeważającym rodzajem działalności jest działalność o kodzie (...) tj. pozostałe doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania. Wnioskiem z dnia 16 grudnia 2020 roku odwołujący zmienił przeważający rodzaj działalności z (...) – restauracje oraz inne placówki gastronomiczne.

(bezsporne, ponadto wpis w CEIDG)

Dnia 28 czerwca 2006 roku K. J. oraz P. J. rozpoczęli prowadzenie spółki cywilnej pod nazwą (...) S.C. K. J., P. J.”.

(dowód: wyciąg z rejestru REGON, k. 35 akt sprawy)

Od 28 czerwca 2006 roku przychody wnioskodawcy pochodzą jedynie z prowadzenia działalności gospodarczej w formie spółki cywilnej (...).C. K. J., P. J.”. Przychód przypadający na wnioskodawcę w 2019 roku wyniósł 300.602,11 zł (z ogólnych 1.503.010,55 zł), koszty 256.953,99 zł (z ogólnych 1.284.769,95 zł), zaś dochód 43.648,12 zł (z ogólnych 218.240,60 zł). Wnioskodawca w ramach prowadzenia spółki zajmuje się zapewnianiem prawidłowego zaplecza organizacyjno-administracyjnego przy czynnościach gastronomicznych, w tym także zawieraniem umów.

(dowód: informacja o wysokości dochodu, k. 14 akt sprawy)

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołania, jako zasadne, skutkowały zmianą zaskarżonych decyzji.

Stan faktyczny w sprawie Sąd Okręgowy ustalił na podstawie przedstawionych przez strony dokumentów, w tym szczególności wyciągów z rejestrów publicznych (CEIDG, REGON), jak i wyjaśnień wnioskodawcy złożonych na rozprawie. Sąd nie miał podstaw do kwestionowania wyjaśnień przedstawionych przez P. J., bowiem korespondowały one z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym, zaś w szczególności z przedstawionymi przez wnioskodawcę zeznaniami podatkowymi wskazującymi, iż osiąga dochód w ramach prowadzenia spółki cywilnej (...).(…).”, która zajmuje się działalnością gastronomiczną.

Zgodnie z art. 15zs⁽²⁾ ustawy z dnia 2 marca 2020 roku o szczególnych rozwiązaniach (...) oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (dalej: ustawa COVID) osobie, o której mowa w art. 15zq ust. 1 pkt 1, prowadzącej na dzień 30 września 2020 r. pozarolniczą działalność gospodarczą oznaczoną według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007, jako rodzaj **przeważającej działalności**, kodem (...) (...), która skorzystała ze świadczenia postojowego w trybie art. 15zs lub art. 15zua, przysługuje prawo do jednorazowego dodatkowego świadczenia postojowego, jeżeli przychód z tej działalności uzyskany w październiku albo listopadzie 2020 r. był niższy co najmniej o 40% w stosunku do przychodu uzyskanego odpowiednio w październiku albo listopadzie 2019 r.

Zgodnie z ust. 8 tego artykułu **oceny spełnienia warunku**, o którym mowa w ust. 1, w zakresie oznaczenia prowadzonej działalności gospodarczej według Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) 2007 dokonuje się na podstawie danych zawartych w rejestrze REGON w brzmieniu **na dzień 30 września 2020 r.**

W uzasadnieniu organ wskazał, iż na dzień 30 września 2020 roku wnioskodawca prowadził przeważającą działalność z kodem (...) (pozostałe doradztwo w zakresie prowadzenia działalności gospodarczej i zarządzania). Do zmiany przeważającej działalności według kodu na (...) (działalność gastronomiczna) **doszło dopiero w dniu 16 grudnia 2020 roku**, co skutkowało odmową przyznania prawa do świadczenia postojowego ze względu na niespełnienie wymogów określonych w art. 15zs² ust. 8 ustawy.

Z decyzją organu rentowego nie sposób się jednak zgodzić. W ocenie Sądu Okręgowego jasnym jest, iż intencją prawodawcy (potwierdza to także wykładnia literalna art. 15zq) było zaliczenie do kręgu beneficjentów tych świadczeniobiorców, których **realna** przeważająca działalność jest tożsama z kodami PKD określonymi w ustawie. Art. 15zs⁽²⁾ ust. 8 ustawy (ustanawiający wymóg legitymowania się przeważającym określonym w ustawie kodem PKD na dzień 30 września 2020 roku, zaś w przypadku kolejnych świadczeń na dzień 30 listopada 2020 roku) ma charakter **jedynie pomocniczy**, umożliwiający organowi rentowemu sprawne rozpatrywanie wniosków pomocowych.

Przemawia za tym w szczególności fakt, że PKD, a więc Polska Kwalifikacja Działalności, została wprowadzona rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 24 grudnia 2007 r. w sprawie Polskiej Klasyfikacji Działalności (PKD) – Dz. U. 2007, nr 251, poz. 1185. Rozporządzenie to zostało wydane na mocy art. 40 ustawy o statystyce publicznej. Przepis ten wskazuje, że Prezes Głównego Urzędu Statystycznego, w porozumieniu z właściwymi naczelnymi organami administracji państwowej, opracowuje podstawowe do określenia przebiegu i opisu procesów gospodarczych i społecznych standardowe klasyfikacje i nomenklatury, wzajemne relacje między nimi oraz ich interpretacje zaś zostają wprowadzone na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów.

Wprowadzone w tym trybie standardowe klasyfikacje i nomenklatury stosuje się w statystyce, ewidencji i dokumentacji oraz rachunkowości, a także w urzędowych rejestrach i systemach informacyjnych administracji publicznej.

Oznacza to, że kod PKD ma **w istocie charakter jedynie statystyczny** i w żadnym wypadku nie przesądza o **faktycznie** wykonywanej działalności (czy też przeważającej działalności), zwłaszcza jeśli się zważy, tak jak w przypadku skarżącego, że we wpisie w CEiDG od początku prowadzenia działalności, odwołujący wskazywał więcej kodów PKD, w tym kod 70.22Z i (...) Niewątpliwie zgodnie z art. 15 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. o Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej i Punkcie Informacji dla Przedsiębiorcy prowadzący działalność winien dokonać aktualizacji wpisu w ustawowym terminie, nie sposób jednak wywodzić z tej normy sankcji dla przedsiębiorcy, mającej objawiać się odmową przyznania pomocy publicznej związanej z wybuchem epidemii wirusa SARS-CoV-2. Nie taki jest bowiem cel ustawy „covidowej”.

Warto również podkreślić, że zarówno art. 16 ustawy o CEiDG oraz przepisy w zakresie informacji w rejestrze REGON, co do której stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o CEiDG w zakresie osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą wskazuje, że **domniemywa się**, że dane zawarte w rejestrze są prawdziwe. Natomiast stosownie do treści art. 234 k.p.c. domniemania ustanowione przez prawo (domniemania prawne) wiążą sąd; mogą być jednak

obalone, ilekroć ustawa tego nie wyłącza. W aktualnym stanie prawnym domniemanie związane z rejestrem może być obalone.

Nie sposób było podzielić twierdzeń organu rentowego, który wskazywał, że nawet gdyby przyjąć, że dochody osiąmane przez wnioskodawcę pochodzą ze spółki cywilnej, to i tak winno odmówić mu się prawa do świadczenia postojowego, bowiem nie zajmuje się on konkretnie czynnościami związanymi z gastronomią, zaś czynnościami administracyjno-organizacyjnymi. Konkluzje tego rodzaju prowadziłyby bowiem do absurdalnego, w ocenie Sądu Okręgowego, wniosku, iż jedynie ci przedsiębiorcy, którzy **konkretnie** wykonują czynności wskazane w PKD (w tym wypadku, w ramach działalności gastronomicznej, miałyby to być przygotowywanie posiłków) winni uzyskiwać świadczenia postojowe. Warto jednak zaznaczyć, czego jednak organ rentowy zdaje się nie dostrzegać, że **prowadzenie działalności gospodarczej nie polega jedynie na wykonywaniu czynności usługowych, acz wymaga także wielu działań związanych bezpośrednio ze świadczeniem usług**, ale w istocie nimi nie będących, takimi jak chociażby czynności związane z ubezpieczeniami społecznymi, rozliczeniami podatkowymi. Nie można też zapominać o czynnościach związanych z zapewnieniem właściwych ilości towaru w lokalu gastronomicznym, czy też czynnościach polegających na rozwożeniu cateringu. Tego rodzaju czynności ubezpieczony także wykonywał.

To na wnioskodawcy spoczywał obowiązek wykazania, że dane zawarte w rejestrze nie odpowiadają rzeczywistości, zaś jego przeważająca działalność zawiera się w kodzie PKD (...). Powyższemu obowiązkowi wnioskodawca sprostował (przedstawiona dokumentacja finansowa oraz wyjaśnienia wnioskodawcy) – zaś organ rentowy nie przedstawił na powyższe kontrdowodu - co skutkowało, na mocy art. 477⁽¹⁴⁾ § 2 k.p.c., zmianą zaskarżonych decyzji i uwzględnieniem żądań odwołującego się.

sędzia Beata Łożyńska-Motyka